

Dosar juridic nr.118/2015

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar instanță nr. 4319/2/2015

Reclamant: Arus Zsolt Istvan

Pârât: Agenția Națională de Integritate

Obiect: anularea Hotărârii nr. 252/27.05.2015 a Consiliului Național

Pentru Combaterea Discriminării

DOMNULE PREȘEDINTE

Subscrisa **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE**, având sediul în București, blvd. Lascăr Catargiu nr.15, sectorul 1 București, Certificat de înregistrare fiscală: Seria A, nr. 0477331/30.11.2007, C.U.I.: 22838777, Cont bancar: RO98TREZ70023510120XXXXX deschis la A.T.C.P.M.B, **prin reprezentant legal, Bogdan STAN, Vicepreședinte**, în conformitate cu dispozițiile art. 205 alin. (2) din Noul Codul de Procedură Civilă, formulăm:

ÎNTÂMPINARE

în cauza ce formează obiectul dosarului nr. 4319/2/2015, ce se află spre soluționare pe rolul Curții de Apel București.

Prin cererea de chemare în judecată formulată, reclamantul Arus Zsolt Istvan solicită instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța să dispună:

" 1. Anularea Hotărârii nr. 252/27.05.2015 a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării;

2. Să soluționați în fond petiția adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării din data de 21.11.2014;

2.1 Să constatați că Agenția Națională de Integritate m-a discriminat prin faptul că nu a înregistrat declarația mea de avere și cea de interese și m-a amendat pentru faptul că nu am depus declarația de avere și de interese cu respectarea prevederilor art. 2 din Legea nr. 176/2010;

2.2 Să sancționați Agenția Națională de Integritate pentru discriminare;

2.3 Să obligați Agenția Națională de Integritate să publice în mass media rezumatul sentinței pe care o veți da;

2.4 Să înlăturați consecința acestei discriminări, adică să anulați procesul verbal seria ANI nr. 902 ".

Față de **capătul de cerere 1 și 2 din acțiunea formulată de reclamant**, învedereăm onoratei instanțe că **invocăm excepția lipsei calității procesuale pasive a Agenției Naționale de Integritate**, întrucât instituția noastră nu are calitatea de emitent al actului administrativ a cărei anulare se solicită, respectiv Hotărârea nr. 252/27.05.2015, ci Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin Colegiul Director, care a emis acest act administrativ contestat, și prin care a admis excepția de tardivitate a petiției formulate de petentul Arus Zsolt Istvan.

În ceea ce privește **capetele de cerere 2.1, 2.2 și 2.3 formulate de reclamant**, învedereăm onoratei instanțe că **solicităm respingerea acestora ca fiind neîntemeiate și nefondate**, pentru considerentele pe care le vom expune în cele ce urmează.

Dispozițiile **art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, republicată**, la care face referire dl. Arus Zsolt Istvan în cuprinsul cererii de chemare în judecată, au ca domeniu de aplicare deosebirea, excluderea, restricția sau preferința pe baza unuia din criteriile de discriminare enumerate de legiuitor în mod exemplificativ, care are ca scop sau ca efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice **ori, în speță, nu ne aflăm într-o atare situație, fapt pentru care aceste dispoziții legale nu sunt incidente în cauză.**

Discriminarea directă reprezintă tratarea unei persoane în baza oricăruia dintre criteriile prohibitive, în manieră mai puțin favorabilă decât tratarea altei persoane într-o situație comparabilă, ceea ce implică următoarele elemente constitutive ale faptei de discriminare:

- a) existența unui tratament diferențiat pentru situații analoge sau omitere de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- b) existența unui criteriu de discriminare, conform art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, republicată;
- c) tratamentul să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

În speță, raportat la situația reclamată ce vizează completarea declarației de avere și de interese **se impune să precizăm faptul că, în legea fundamentală a statului român, respectiv în Constituția României se prevede, la art. 13, că în România, limba oficială este limba română, astfel că reclamantul are obligația legală de a utiliza limba română, ca limba oficială a statului român, și nicidecum limba maghiară.**

În acest context, solicităm să constatați că fapta sesizată de dl. Arus Zsolt Istvan, prin petiția înregistrată la C.N.C.D cu nr. 19.624/27.11.2014, nu constituie discriminare, atâta timp cât Agenția Națională de Integritate nu a aplicat, respectiv nu aplică un tratament diferențiat persoanelor prevăzute la art. 1 din Legea nr. 176/2010 cu modificările și completările ulterioare, care au obligația declarării averii și a intereselor.

Dl. Arus Zsolt Istvan se află într-o gravă eroare cu privire la limba utilizată pentru completarea declarației de avere și de interese.

În susținerea acestei afirmații, menționăm faptul că regimul juridic al declarațiilor de avere și de interese este reglementat prin dispozițiile **Legii nr. 176/2010** cu modificările și completările ulterioare, astfel că **art.76** din **Legea nr. 215/2001** cu modificările și completările ulterioare (raportat la care dl. Arus Zsolt Istvan își fundamentează argumentele), nu este aplicabil situației sesizate de petent, întrucât acest articol de lege reglementează o cu totul altă situație, ce excede obiectului analizei în speță.

Art.76 din Legea nr. 215/2001 cu modificările și completările ulterioare prevede că:

- (1) În raporturile dintre cetățeni și autoritățile administrației publice locale se folosește limba română.
- (2) În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, în raporturile lor cu autoritățile administrației publice locale, cu aparatul de specialitate și organismele subordonate consiliului local, aceștia se pot adresa, oral sau în scris, și în limba lor maternă și vor primi răspunsul atât în limba română, cât și în limba maternă.

(3) În condițiile prevăzute la alin. (2), în posturile care au atribuții privind relații cu publicul vor fi încadrate și persoane care cunosc limba maternă a cetățenilor aparținând minorității respective.

(5) Actele oficiale se întocmesc în mod obligatoriu în limba română.

Așadar, printr-o interpretare vădit eronată a acestui articol de lege, dl. Arus Zsolt Istvan apreciază că declarațiile de avere și de interese se completează și în limba maghiară.

Ori, acest articol de lege, prin dispozițiile alineatului (2), redat textual mai sus, nu face în niciun fel referire la faptul că declarațiile de avere și de interese pot fi completate și în limba maghiară, ci prevede că cetățenii aparținând unei minorități naționale care au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, în raporturile lor cu autoritățile administrației publice locale, cu aparatul de specialitate și organismele subordonate consiliului local, se pot adresa, oral sau în scris, și în limba lor maternă și vor primi răspunsul atât în limba română, cât și în limba maternă, care însă excede situației sesizate de dl. Arus Zsolt Istvan.

Agenția Națională de Integritate este organ de specialitate al administrației publice centrale, în sensul dispozițiilor art. 116 alin. (1), coroborate cu cele ale art. 117 alin. (3), raportate la dispozițiile art. 73 alin. (3) litera t.) din Constituția României republicată și, este organizată ca o autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, conform art.13 din Legea nr.144/2007 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În același context, menționăm că **Legea nr.176/2010** cu modificările și completările ulterioare, prevede următoarele:

" Art. 2

Declarațiile de avere și declarațiile de interese se completează potrivit anexelor nr. 1 și 2 și se trimit Agenției copii certificate, împreună cu codul numeric personal al declarantului.

Conform art. 38 din același act normativ, anexele nr. 1 și 2, fac parte integrantă din prezenta lege "

În legea fundamentală a statului român, respectiv în Constituția României se prevede, la art. 13, că în România, limba oficială este limba română.

Potrivit art. 16 alin.(1) și alin.(2) din Constituția României:

(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

Totodată, cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii, conform **art.57 din Constituția României**, trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți, text de lege care, deci, se aplică și reclamantului Arus Zsolt Istvan.

Ori, așa cum se poate observa cu ușurință din analiza textelor de lege enunțate mai sus, limba utilizată pentru exprimarea conținutului declarației de avere și a declarației de interese, este limba oficială a statului român, respectiv limba română.

Legiuitorul, prin dispozițiile Legii nr. 176/2010 cu modificările și completările ulterioare nu a instituit nicio excepție de natura celor menționate și dorite de dl. Arus Zsolt Istvan, astfel că nici petentul nu este îndrituit să facă abstracție, mai exact să ignore principiul de drept „ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus”, adăugând astfel, prin susținerile și motivările sale, la lege.

Atâta timp cât persoanele, prevăzute la art. 1 din Legea nr. 176/2010 cu modificările și completările ulterioare, fără excepție, completează, și respectiv depun, în limba română declarația de avere și de interese, rezultă fără echivoc faptul că și reclamantul, în calitatea sa de consilier județean deținută, avea obligația legală de a utiliza limba română, ca limba oficială a statului român, și nicidecum limba maghiară.

Reclamantul ocupă o funcție publică în România, stat de drept, național, suveran și independent, unitar și indivizibil, exercită o funcție publică în cadrul unei autorități a statului român, astfel că declarația de avere și declarația de interese o depune pentru că exercită o funcție publică în România, reglementată de Constituție, Legea nr.215/2001 cu modificările și completările ulterioare, Legea nr.393/2004 cu modificările și completările ulterioare și Legea nr.176/2010 cu modificările și completările ulterioare.

Conform art.1 din Constituția României:

" Statul român

- (1) **România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil.**
- (2) *Forma de guvernământ a statului român este republica.*
- (3) **România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.**

(4) *Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale.*

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie "

Aprecierile reclamantului, cu privire la presupusa discriminare la care acesta ar fi fost supus, reprezintă deviații de la legalitatea cu care acesta este obligat să își exercite funcția publică în România.

Legiuitorul Român a stabilit pentru toate categoriile prevăzute la art.1 din Legea nr.176/2010 cu modificările și completările ulterioare, categoriile de funcții publice exercitate în România, obligativitatea depunerii declarației de avere și a declarației de interese, și care evident se depun în Limba Română.

A admite ipoteza reclamantului, potrivit căruia ar fi posibilă completarea în limba ungară a declarației de avere și a declarației de interese, ar însemna obligarea corelativă a inspectorilor de integritate din cadrul Agenției Naționale de Integritate la cunoașterea limbii ungare, aspect inadmisibil într-un stat de drept, național, suveran și indivizibil, așa cum este România, potrivit Constituției României.

Față de cele menționate mai sus, solicităm să constatați că fapta sesizată de dl. Arus Zsolt Istvan, nu constituie discriminare, atâta timp cât Agenția Națională de Integritate nu a aplicat, respectiv nu aplică un tratament diferențiat persoanelor prevăzute la art. 1 din Legea nr. 176/2010 cu modificările și completările ulterioare, care au obligația declarării averii și a intereselor.

În ceea ce privește **capătul de cerere 2.3 prin care reclamantul solicită obligarea Agenției Naționale de Integritate să publice în mass media rezumatul sentinței civile**, învederăm onoratei instanțe că **invocăm excepția inadmisibilității acestuia**, având în vedere că **această solicitare excede soluțiilor pe care le poate da instanța de contencios administrativ, prevăzute la art.18 din Legea nr. 554/2004** cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit acestui articol de lege:

Art.18

Soluțiile pe care le poate da instanța

(1) Instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă.

(2) Instanța este competentă să se pronunțe, în afara situațiilor prevăzute la art. 1 alin. (6), și asupra legalității operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării.

(3) În cazul soluționării cererii, instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru.

(4) Atunci când obiectul acțiunii în contencios administrativ îl formează un contract administrativ, în funcție de starea de fapt, instanța poate:

- a) dispune anularea acestuia, în tot sau în parte;
- b) obliga autoritatea publică să încheie contractul la care reclamantul este îndrituit;
- c) impune uneia dintre părți îndeplinirea unei anumite obligații;
- d) suplini consimțământul unei părți, când interesul public o cere;
- e) obliga la plata unor despăgubiri pentru daunele materiale și morale.

(5) Soluțiile prevăzute la alin. (1) și alin. (4) lit. b) și c) pot fi stabilite sub sancțiunea unei penalități aplicabile părții obligate, pentru fiecare zi de întârziere.

(6) În toate situațiile, instanța poate stabili, prin dispozitiv, la cererea părții interesate, un termen de executare, precum și amenda prevăzută la art. 24 alin. (2).

Față de **capătul de cerere 2.4 prin care reclamantul solicită instanței înlăturarea consecinței acestei discriminări, respectiv anularea procesul verbal seria ANI nr.902**, învedereăm onoratei instanțe că **invocăm excepția necompetenței materiale a Curții de Apel București**, în raport de dispozițiile art.10 alin.(1) din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ cu modificările și completările ulterioare **coroborate cu cele ale art.32 din O.G nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor cu modificările și completările ulterioare, cu consecința declinării, prin disjungere, la instanța competentă să soluționeze acest capăt de cerere, respectiv la Judecătoria Toplița.**

Depunem prezenta în 3 (două) exemplare, unul pentru instanță și două spre a fi comunicat reclamantului și Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

În conformitate cu dispozițiile art. 411 din Noul Cod de Procedură Civilă, vă rugăm să dispuneți judecarea cauzei și în lipsa delegatului unității noastre.

Bogdan STAN,
Vicepreședinte,
Agenția Națională de Integritate

Întocmit:

Consilier Juridic Mihaela CHIRIAC